

Kopie

Afgeleverd aan: VLAAMSE OVERHEID

Geen rechtsmiddel werd tot heden tegen dit arrest ingesteld.

Uitsluitend voor bestuurlijke inlichting - behoeften van inwendige aard

Arrestnummer C 11733 / 2021
Repertoriumnummer 2021 / 4228
Datum van uitspraak 24 december 2021
Notitienummer griffie 2021/NT/194 . . -
Notitienummer parket-generaal

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

COVER 01-00002481298-0001-0017-01-01-1

Not.nr. DE.66.L9.000498/18

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr. 2037 (RRN
geboren te op
wonende te
- beklaagde -

2. nr. 2038 (RRN
geboren te op
wonende te
- beklaagde -

3. nr. 2039 (ON overeenkomstig het Wetboek van
vennootschappen en verenigingen moet de term "Besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid" vanaf 1
januari 2020 gelezen worden als "Besloten vennootschap", afgekort: bv)
met maatschappelijke zetel te
- beklaagde -

verdacht van:

als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek;

geheel of gedeeltelijk wijzigen van hoofdfunctie van bebouwd onroerend goed zonder of in strijd met een geldige vergunning - feiten vanaf 23 februari 2017 tot en met 28 februari 2018

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het geheel of gedeeltelijk wijzigen van de hoofdfunctie van een bebouwd onroerend goed, indien de Vlaamse Regering deze functiewijziging als vergunningsplichtig heeft aangemerkt, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning,

te hebben uitgevoerd, voortgezet of, buiten het geval bedoeld in artikel 6.1.1., derde lid van de voornoemde Codex, in stand gehouden, namelijk:

op het perceel gelegen te kadastraal gekend als
eigendom van de
ondernemingsnumme met maatschappelijke zetel te
van geboren te op en van
geboren te op beiden wonende te
bij aankoopakte van 20 december 2016 verleden door notaris
te

meer bepaald in strijd met de bestemmingsvoorschriften in agrarisch gebied en in strijd met de voorwaarden van de stedenbouwkundige vergunning van 20 december 2012 de bestemming van de loods te hebben gewijzigd naar handel,

(art. 4.2.1., 6°, 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4. en 6.1.1., eerste lid 1, 1° en derde lid Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening; art. 5, 1°, a), en 6, eerste lid Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

te n de periode van 1 augustus 2017 tot 1 oktober 2017
door de

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, kamer D13M, besliste bij vonnis van 5 oktober 2020 bij verstek als volgt:

"OP STRAFGEBIED

1.

De rechtbank:

- *verklaart eerste beklagde **SCHULDIG** aan de feiten van de enige tenlastelegging;*
- *toepassing makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;*
- *veroordeelt eerste beklagde voor deze feiten tot een **GELDBOETE** van **800,00 EURO**, zijnde een geldboete van **100,00 EURO**, verhoogd met 70 opdecimen (x8);*
- *zegt dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens eerste beklagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 1 maand.*

Bijdragen - vergoeding

De rechtbank:

- spreekt in hoofde van eerste beklaagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 70 opdecimen verhoogd, **200,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;
- legt eerste beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **50,00 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;
- De rechtbank veroordeelt eerste beklaagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro**.

* * *

2

De rechtbank:

- verklaart tweede beklaagde **SCHULDIG** aan de feiten van de enige tenlastelegging;
- toepassing makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;
- veroordeelt tweede beklaagde voor deze feiten tot een **GELDBOETE** van **800,00 EURO**, zijnde een geldboete van **100,00 EURO**, verhoogd met 70 opdecimen (x8);
- zegt dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens tweede beklaagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 1 maand.

Bijdragen - vergoeding

De rechtbank:

- spreekt in hoofde van tweede beklaagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 70 opdecimen verhoogd, **200,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

PAGE 01-00002481298-0004-0017-01-01-4

- legt tweede beklagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **50,00 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;
- De rechtbank veroordeelt tweede beklagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro**.

* * *

3.

De rechtbank:

- verklaart derde beklagde **SCHULDIG** aan de feiten van de enige tenlastelegging;
- toepassing makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;
- veroordeelt beklagde voor deze feiten samen tot een **GELDBOETE** van **4.000,00 EURO**, zijnde een geldboete van **500,00 EURO**, verhoogd met 70 opdecimen (x8).

Bijdragen - vergoeding

De rechtbank:

- spreekt in hoofde van derde beklagde de verplichting uit om **EENMAAL** een bedrag van 25,00 euro, met 70 opdecimen verhoogd, **200,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;
- legt derde beklagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **50,00 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;
- De rechtbank veroordeelt derde beklagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro**.

* * *

Kosten

┌ PAGE 01-00002481298-0005-0017-01-01-4 ─┐

De rechtbank veroordeelt **eerste, tweede en derde beklagde hoofdelijk** tot de gerechtskosten, tot op heden begroot op de som van **352,66 euro, meer de betekeningskosten van huidig vonnis.**

HERSTEL

De rechtbank:

- beveelt *_____* over te aan tot het **herstel in oorspronkelijke staat** van de loods gelegen te *_____* kadastraal gekend als *_____* door het weghalen van de inrichting tot handelsruimte en de **staking van het strijdig gebruik als verkoopsruimte**, dit **binnen een termijn van VIJF MAANDEN** nadat het vonnis in kracht van gewijsde zal zijn getreden;
- zegt voor recht dat op vordering van de burgemeester van de gemeente *_____* door **elke beklagde een dwangsom** zal worden verbeurd van **50 euro per dag** vertraging in de nakoming van dit bevel, te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van vijf maanden vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde zal zijn getreden;
- machtigt, voor het geval dat het herstel niet binnen de gestelde termijn wordt uitgevoerd, de stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester van de gemeente *_____* overeenkomstig artikel 6.3.4, § 1, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening tot ambtshalve uitvoering ervan.

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank houdt de beslissing over de burgerlijke belangen aan.”

1.2 Tegen dit verstekvonnis, dat op 29 december 2020 aan *_____* in persoon en aan de woonst van *_____* en de *_____* werd betekend, werd hoger beroep ingesteld op:

- 28 januari 2021 door de beklagden *_____* en de *_____* tegen “*alle beschikkingen van het vonnis*”;
- 3 februari 2021 door het openbaar ministerie tegen “*alle beschikkingen op strafgebied*”.

1.3 Er werd een verzoekschrift in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, op:

- 28 januari 2021 door de advocaat van de beklagden *_____* en de *_____*
- 3 februari 2021 door het openbaar ministerie.

1.4 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 8 oktober 2021 in het Nederlands:

- de beklaagden _____ en de _____ in hun middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester _____ voor meester _____ beiden advocaat met kantoor te _____ ;
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van _____ advocaat-generaal.

2.1 De onderscheiden verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 5 oktober 2020 gedaan op de griffie van de rechtbank die het vonnis heeft gewezen, werden tijdig en regelmatig naar de vorm gedaan.

De verzoekschriften of grievenformulieren die de grieven bevatten die tegen het vonnis worden ingebracht, werden eveneens tijdig ingediend.

2.2 In het door de advocaat van de beklaagden _____ en de _____ ingediende “*grievensformulier hoger beroep*”, opgesteld volgens het door de Koning vastgestelde model, wordt nauwkeurig bepaald welke grieven tegen het vonnis worden ingebracht, namelijk op strafgebied met betrekking tot de schuld (intentioneel element niet aanwezig) en de straf. In de rubriek “*Andere*” stellen de beklaagden het niet eens te zijn met de beslissing over de herstellvordering die zonder voorwerp zou zijn, en met het niet toestaan van de gunst van het uitstel of de opschorting.

Ook in het door het openbaar ministerie ingediende grievenformulier wordt nauwkeurig bepaald welke grieven tegen het vonnis worden ingebracht, namelijk op strafgebied met betrekking tot de door de eerste rechter opgelegde straffen, die te laag zouden zijn. In de rubriek “*Andere*” vraagt het openbaar ministerie dat de telastlegging zou worden heromschreven.

2.3 Alle hoger beroepen zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van deze bepaling op te werpen.

3. De dagvaarding werd op 31 maart 2020 overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid van _____ 1 (ref.: _____), overeenkomstig artikel 6.3.1., § 6 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. De dagvaarding werd op 19 mei 2020 ingeschreven in het vergunningenregister van de gemeente _____

4. De eerste rechter vatte de feiten in het beroepen vonnis oordeelkundig samen als volgt:

┌ PAGE 01-00002481298-0007-0017-01-01-4 ─┐

“1.

Op 5 februari 2018 ging de politie ter plaatse in de in om nazicht te doen naar de bestemming van de loods. Aldaar zou een handelszaak worden uitgebaat in strijd met de agrarische bestemming en de laatste afgeleverde stedenbouwkundige vergunning van 20 december 2012 waarin staat: “de loods kan enkel worden aangewend als opslagplaats en kan niet worden gecompartmenteerd noch opgedeeld. Er worden geen nevenbestemmingen toegestaan zoals wonen, handel, toonzaak, kantoor en loketfunctie”.

Ter plaatse kon de politie vaststellen dat er een naambord geplaatst werd met daarop de vermelding ‘ . De gelijkvloers van het gebouw was onderverdeeld. De naam stond op de toegangspoort vermeld alsook de openingsuren. De uitbaters waren niet aanwezig. De politie maakte een aantal foto’s.

2.

Op 8 maart 2018 werd samen met verhoord. Hij verklaarde dat ze samen eigenaar waren van het pand en er een kledingzaak met de naam in uitbaten als zaakvoerders van . Ze hadden dit pand gekocht in december 2016 van

Deze had daar een bedrijf alwaar hij ramen maakte, zonnepanelen stockeerde, enzomeer. Hij betreft nog steeds een deel van het pand. De verkoop was rap moeten gaan en de notaris had niet alles voorgelezen. Hij was er niet van op de hoogte welke de voorwaarden van de vergunning waren. Aanvankelijk hadden zij enkel een webshop maar hun leverancier had hen de verplichting opgelegd om een verkoopsruimte te hebben in . Daarom hadden zij tussen augustus 2017 en oktober 2017 het pand ingericht als toonzaal voor de kinderkledij. De achterbuur zit achter de klacht en had ook al de arbeidsinspectie op hen afgestuurd. In het pand was er altijd handel gedreven. Ook nu nog zat er een frituur in het pand. Sinds de aankoop had hij niets veranderd aan de structuur van het pand. Hij had enkel wat kasten en houten wanden geplaatst.

3.

Volgens de dienst Stedenbouw van de gemeente varen beklagden langs geweest aan de balie om de problemen te bespreken. De gemeente had hen gemeld dat hun aanvraag niet voor vergunning vatbaar was.

4.

De politie begaf zich nog een aantal keren naar het pand. Er werd nooit iemand aangetroffen. Ze konden vaststellen dat er zich op de eerste verdieping nog kledij bevond. Het laatste bezoek dateerde van 21 maart 2019. Beklaagden konden telefonisch niet meer worden bereikt. Het pv werd afgesloten op 30 maart 2019.

5.

De burgemeester van de gemeente vordert het herstel, namelijk de staking van het gebruik als handelsruimte, onder verbeurte van een dwangsom van 50 euro per dag.

Op 17 januari 2020 heeft de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering een positief advies verleend.”

5. Het openbaar ministerie wees er op de rechtszitting van het hof van 8 oktober 2021 terecht op dat de enige telastlegging twee verschillende misdrijven omvat, namelijk:

- het wijzigen van de hoofdfunctie van een bebouwd onroerend goed, namelijk van land- en tuinbouw in ruime zin naar detailhandel, zonder of in strijd met een geldige vergunning, en
- het niet naleven van de voorwaarden opgelegd door een stedenbouwkundige vergunning (nu: omgevingsvergunning).

De telastlegging moet daarom worden heromschreven als volgt:

“Als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek,

te *in de periode van 1 augustus 2017 tot 1 oktober 2017, door*
de *en*

op het perceel gelegen te *kadastraal gekend als*
eigendom van de
ondernemingsnummer *met maatschappelijke zetel te*
van *geboren te* *op* *en van*
geboren te *op* *beiden wonende te*
bij aankoopakte van 20 december 2016 verleden door notaris
te

bij inbreuk op artikel 6.2.1., eerste lid, 1° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en door deze bepaling strafbaar gesteld, in strijd met de stedenbouwkundige vergunning van 20 december 2012 handelingen vermeld in artikel 4.2.1 en 4.2.15 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening te hebben uitgevoerd, meer bepaald:

- *de opslagplaats te hebben gecompartmenteerd en opgedeeld;*
- *de opslagplaats te hebben ingericht als toonzaal en gebruikt voor handel.*

B. buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het geheel of gedeeltelijk wijzigen van de hoofdfunctie van een bebouwd onroerend goed, indien de Vlaamse Regering deze functiewijziging als vergunningsplichtig heeft aangemerkt, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, te hebben uitgevoerd, voortgezet of, buiten het geval bedoeld in artikel 6.1.1., derde lid van de voornoemde Codex, in stand gehouden, namelijk:

op het perceel gelegen te *kadastraal gekend als*
eigendom van de
ondernemingsnummer *met maatschappelijke zetel te*
van *geboren te* *op* *en van*

PAGE 01-00002481298-0009-0017-01-01-4

geboren te op beiden wonende te
bij aankoopakte van 20 december 2016 verleden door notaris
te

meer bepaald in strijd met de bestemmingsvoorschriften in agrarisch gebied en in strijd met de voorwaarden van de stedenbouwkundige vergunning van 20 december 2012 de bestemming van de loods te hebben gewijzigd van land- en tuinbouw in de ruime zin naar detailhandel

(art. 4.2.1., 6°, 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4. en 6.1.1. lid 1, 1°, en 3 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en art. 2, § 1, 4° en 5° Besluit Vlaamse regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen).”

Deze heromschrijving laat de feiten van de oorspronkelijke enige telastlegging onverlet en voegt daar geen feiten aan toe. Het is op de zo verbeterde en heromschreven telastlegging dat de tegenspraak betrekking had.

6. Sinds 1 maart 2018 is het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning in werking. De Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening werd grondig gewijzigd.

Bij aanvang van de incriminatieperiode en tot 23 februari 2017 was er sprake van een stedenbouwkundige vergunning in plaats van een omgevingsvergunning (gewijzigd bij art. 296 Decreet 25 april 2014, BS 23 oktober 2014, met inwerkingtreding op 23 februari 2017). Deze wijziging van louter de naam van de vergunning verandert niets aan de vergunningsplicht noch aan de strafbaarheid bij inbreuk op de vergunningsplicht.

De handelingen vermeld onder de telastlegging A zijn ook na 22 februari 2017 nog steeds vergunningsplichtig gesteld door artikel 4.2.1.1° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Artikel 2, § 1 Besluit van de Vlaamse regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen bepaalt dat een omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen (tot 23 februari 2017: stedenbouwkundige vergunning) nodig is als een van de volgende hoofdfuncties van een bebouwd onroerend goed geheel of gedeeltelijk wordt gewijzigd in een andere hierna vermelde hoofdfunctie. De volgende functies worden als hoofdfunctie beschouwd: 1° wonen; 2° verblijfsrecreatie; 3° dagrecreatie, met inbegrip van sport; 4° land- en tuinbouw in de ruime zin; 5° detailhandel; 6° dancing, restaurant en café; 7° kantoorfunctie, dienstverlening en vrije beroepen; 8° industrie en bedrijvigheid; 9° gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen; 10° militaire functie.

De handelingen vermeld onder de telastlegging B zijn nog steeds vergunningsplichtig gesteld door artikel 4.2.1.6° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

PAGE 01-00002481298-0010-0017-01-01-4

Sinds 1 maart 2018 zijn de toe te passen straffen niet langer opgenomen in artikel 6.1.1, eerste lid, 1° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, maar in artikel 6.2.1, eerste lid, 1° van diezelfde Vlaamse Codex. De straffen zijn dezelfde gebleven, namelijk een gevangenisstraf van acht dagen tot vijf jaar en/of een geldboete van 26 euro tot 400.000 euro.

7. De vergunning van 20 december 2012 voorzag uitdrukkelijk dat de loods enkel mocht worden gebruikt als opslagplaats. De opslagruimten op het gelijkvloers mochten niet worden verdeeld in compartimenten, maar moesten een geheel vormen. Toch stelden de verbalisanten op 1 februari 2018 vast dat er in de loods een kledingzaak met de naam _____ werd uitgebaat en dat het gelijkvloers van het gebouw werd onderverdeeld.

Rekening houdend met deze vaststellingen, net als met de verklaring van _____ van 8 maart 2018 waarbij hij toegaf het pand tussen augustus 2017 en oktober 2017 te hebben ingericht als toonzaal voor kinderkledij, zijn de feiten van de telastleggingen A en B, zoals heromschreven, bewezen.

De misdrijven van de telastleggingen A en B vereisen (algemeen) opzet als moreel element. Aangezien het schuldbestanddeel van deze misdrijven bestaat in opzet, dit is het wetens en willens aannemen van een strafbare gedraging, leidt het hof dit af uit het door de beklaagden gepleegde materiële feiten en de vaststelling dat deze feiten hen kunnen worden toegerekend, zonder dat ze rechtvaardiging, schuldonthefing en niet-toerekeningsvatbaarheid enigszins aannemelijk maken.

8. Tot 30 juli 2018 luidde artikel 5, tweede lid, Strafwetboek als volgt:

“Wanneer de rechtspersoon verantwoordelijk gesteld wordt uitsluitend wegens het optreden van een geïdentificeerde natuurlijke persoon, kan enkel degene die de zwaarste fout heeft begaan worden veroordeeld. Indien de geïdentificeerde natuurlijke persoon de fout wetens en willens heeft gepleegd kan hij samen met de verantwoordelijke rechtspersoon worden veroordeeld.”

Artikel 2 van de wet van 11 juli 2018 tot wijziging van het Strafwetboek en de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering wat de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen betreft, die in werking trad op 30 juli 2018, vervangt artikel 5 Strafwetboek door de volgende bepaling:

“Een rechtspersoon is strafrechtelijk verantwoordelijk voor de misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, zoals blijkt uit de concrete omstandigheden, voor zijn rekening zijn gepleegd.

Met rechtspersonen worden gelijkgesteld:

1° tijdelijke handelsvennootschappen en stille handelsvennootschappen;

2° vennootschappen bedoeld in artikel 2, § 4, tweede lid, van het Wetboek van Vennootschappen, alsook handelsvennootschappen in oprichting;

3° burgerlijke vennootschappen die niet de vorm van een handelsvennootschap hebben aangenomen.

PAGE 01-00002481298-0011-0017-01-01-4

De strafrechtelijke verantwoordelijkheid van de rechtspersonen sluit die van de natuurlijke personen, die daders zijn van dezelfde feiten of eraan hebben deelgenomen, niet uit.”

Gezien de strafuitsluitingsgrond die vervat was in het vroegere tweede lid van artikel 5 Strafwetboek op grond van de nieuwe wet niet langer van toepassing is op de datum van dit arrest, maar wel nog gold op het ogenblik van de feiten van de telastlegging die zich voor 30 juli 2018 situeerden, past het hof, voor zover van toepassing, artikel 5, tweede lid (oud) Strafwetboek toe.

Overeenkomstig artikel 5, tweede lid (oud) Strafwetboek is een rechtspersoon strafrechtelijk verantwoordelijk voor misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden, voor haar rekening zijn gepleegd. Wanneer de rechtspersoon verantwoordelijk gesteld wordt uitsluitend wegens het optreden van een geïdentificeerde natuurlijke persoon, kan enkel degene die de zwaarste fout heeft begaan worden veroordeeld. Cumulatie in de vervolging en veroordeling van de rechtspersoon en de natuurlijke persoon is evenwel mogelijk indien de geïdentificeerde natuurlijke persoon de fout wetens en willens heeft gepleegd.

De beklaagden en zijn de zaakvoerders van Ze hadden de algemene leiding over de bedrijfsvoering van deze vennootschap en beslissingsbevoegdheid, in het bijzonder over de naleving van de regels inzake stedenbouw, zoals opgenomen in de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Binnen de rechtspersoon was er onvoldoende aandacht voor de naleving van de verplichtingen, opgelegd door de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, wat een eigen strafrechtelijke fout van deze rechtspersoon is.

De voor de beklaagden bewezen verklaarde misdrijven werden wetens en willens gepleegd. De strafuitsluitende verschoningsgrond is dus niet van toepassing.

9. De voor de beklaagden bewezen feiten zijn voor elk van hen de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet, zodat het hof voor ze samen telkens een straf oplegt (art. 65, eerste lid Strafwetboek).

Terecht overwoog de eerste rechter: *“De feiten zijn objectief ernstig. Beklaagden stoorden zich niet aan de vergunningsvoorwaarde en vergunningsplicht en wijzigden de functie van de loods in strijd met de vergunning. De verbouwingen tot verkoopsruimte werden gedaan met een financieel oogmerk. Zij plaatsten hiermee hun persoonlijke en zakelijke belangen boven het belang van de gemeenschap bij een goede ruimtelijke ordening.”*

werd twee keer veroordeeld door de politierechtbank voor het sturen onder invloed van alcohol. en de hebben nog een blanco strafregister.

Rekening houdend met de economische inslag van de feiten, is een effectieve geldboete van 100 euro voor _____ en _____ en van 500 euro voor de _____ voor deze beklaagden de meest passende sanctie. Deze straffen zijn noodzakelijk als maatschappelijke vergelding en om de beklaagden ertoe aan te zetten de regels ter bescherming van de ruimtelijke ordening voortaan wel strikt na te leven.

Uit niets blijkt dat deze straffen de beklaagden sociaal zouden declasseren, of hun sociale reclassering in het gedrang zouden brengen. Het hof gaat daarom niet in op hun vraag om hen de gunst van de opschorting of het uitstel van tenuitvoerlegging te verlenen. Deze gunsten staan trouwens niet in verhouding tot de ernst van de gepleegde feiten en zouden hen onvoldoende weerhouden van recidive.

De geldboete moet voor elke beklaagde met 70 decimen worden verhoogd, nu de door de beklaagden gepleegde feiten dateren van na 31 december 2016.

De voor de beklaagden-natuurlijke personen door de eerste rechter bepaalde vervangende gevangenisstraf zet hen er voldoende toe aan de hen opgelegde geldboete te betalen.

9. De beklaagden zijn hoofdelijk gehouden tot de kosten, in de beide aanleggen aan de zijde van het openbaar ministerie begroot zoals hierna bepaald.

Het hof veroordeelt de beklaagden tot het betalen van de hierna bepaalde bijdrage aan het Slachtofferfonds en het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, waarbij deze laatste bijdrage sinds 1 december 2021 na indexatie 22 euro bedraagt.

Met toepassing van artikel 91 koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken veroordeelt het hof elk van de beklaagden tot de vaste vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure, die geïndexeerd 50,45 euro bedraagt. Met toepassing van diezelfde bepaling verhoogt het hof de kosten in beide aanleggen met 10 %.

10.1 De gemeente _____ diende op 20 juni 2019 een herstellvordering in bij het openbaar ministerie, waarover de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering op 17 januari 2020 positief adviseerde.

Concreet vordert de gemeente _____ het herstel in de oorspronkelijke staat en de staking van het strijdig gebruik, onder verbeurte van een dwangsom van 50 euro per dag vertraging bij niet-uitvoering binnen de door de rechter te bepalen termijn.

10.2 De herstellvordering is niet kennelijk onredelijk en niet gesteund op motieven die vreemd zijn aan de goede ruimtelijke ordening.

Anders dan de beklaagden stellen, is de herstellvordering niet zonder voorwerp. Uit de door de beklaagden voorgelegde stukken en foto's blijkt weliswaar dat de opslagruimte niet meer wordt gebruikt voor de uitbating van een kledingzaak, maar diezelfde foto's tonen aan dat het gelijkvloers van het gebouw nog steeds is onderverdeeld. De beklaagden moeten de geplaatste wanden die de ruimte compartimenteren, verwijderen. Enkel op die manier kan het herstel in de oorspronkelijke staat worden gerealiseerd.

Omwille van het talmen van de beklaagden in het verleden om tot het volledig herstel over te gaan, wordt terecht de verbeurte van een dwangsom gevorderd bij niet naleving van het bevel tot herstel. De door de eerste rechter uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste en noodzakelijke aansporing van de veroordeelden om nu effectief zelf tot herstel over te gaan.

De lange tijd sedert dewelke de beklaagden al konden overgaan tot het herstel conform de verleende vergunning en de ruime termijn die hen hiertoe nog wordt verleend, brengen mee dat er geen reden is om bij toepassing van artikel 1385*bis*, laatste alinea, Gerechtelijk Wetboek nog een zekere termijn te bepalen waarna de beklaagden pas de dwangsom zullen kunnen verbeuren.

Overeenkomstig artikel 6.3.4, § 1, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening machtigt het hof de stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester om ambtshalve in de uitvoering van het herstel te voorzien wanneer de beklaagden dit niet zelf binnen de gestelde termijn zouden doen.

11. Het hof bevestigt de beslissing van de eerste rechter tot het aanhouden van de burgerlijke belangen, met toepassing van artikel 4 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering.

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en de artikelen:

- 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en beslist over de grond ervan als volgt:

bevestigt het beroepen vonnis in de beslissing tot het aanhouden van de burgerlijke belangen;

PAGE 01-00002481298-0014-0017-01-01-4

op strafgebied:

heromschrijft de feiten van de enige telastlegging zoals besproken in randnummer 5 van dit arrest;

verklaart de beklaagde schuldig aan de telastleggingen A en B, zoals heromschreven;

veroordeelt de beklaagde voor deze telastleggingen samen tot een geldboete van 100 euro, vermeerderd met 70 deciem en zo gebracht op 800 euro, of een vervangende gevangenisstraf van een maand;

verklaart de beklaagde schuldig aan de telastleggingen A en B, zoals heromschreven;

veroordeelt de beklaagde voor deze telastleggingen samen tot een geldboete van 100 euro, vermeerderd met 70 deciem en zo gebracht op 800 euro, of een vervangende gevangenisstraf van een maand;

verklaart de schuldig aan de telastleggingen A en B, zoals heromschreven;

veroordeelt de voor deze telastleggingen samen tot een geldboete van 500 euro, vermeerderd met 70 deciem en zo gebracht op 4.000 euro;

veroordeelt de beklaagden en de elk tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 70 deciem en zo gebracht op telkens 200 euro als bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

veroordeelt de beklaagden en de elk tot betaling van een bedrag van 50,45 euro als vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure;

veroordeelt de beklaagden en de elk tot betaling van een bijdrage van 22 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;

veroordeelt de beklaagden en de hoofdelijk tot betaling van de kosten van de strafvordering, voor het openbaar ministerie opnieuw begroot op 539,67 euro in eerste aanleg en begroot op 107,71 euro in beroep;

wat betreft de herstellvordering:

beveelt en de om op
vordering van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente over
te gaan tot het herstel in oorspronkelijke staat van de loods gelegen te
kadastraal gekend als door:

- het weghalen van de inrichting tot handelsruimte en door de indeling in compartimenten te verwijderen, en de staking van het strijdig gebruik als verkoopsruimte;
- dit binnen een termijn van vijf maanden nadat dit arrest in kracht van gewijsde zal zijn getreden;
- onder verbeurte van een dwangsom van 50 euro voor elke beklagde per dag vertraging in de nakoming van dit bevel;

machtigt, voor het geval dat het herstel niet binnen de gestelde termijn wordt uitgevoerd, de stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester van de gemeente overeenkomstig artikel 6.3.4, § 1, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening tot ambtshalve uitvoering ervan.

Kosten eerste aanleg opnieuw begroot:

Dagv. 1 ^e bekl. + hypo:	€ 293,93
Dagv. 2e bekl:	€ 26,67
Betekening à 1e bekl.:	€ 56,67
Betekening à 2e bekl.:	€ 56,67
Betekening à 3e bekl.:	€ 56,67
	<hr/>
	€ 490,61
+ 10 %:	€ 49,06
	<hr/>
Totaal:	€ 539,67

Kosten beroep:

Afschrift vonnis:	€ 30,00
Afschriften akten HB:	€ 6,00
Opstelrecht ber.bekl.:	€ 35,00
Dagv. beklagden:	€ 26,92
	<hr/>
	€ 97,92
+ 10 % :	€ 9,79
	<hr/>
Totaal :	€ 107,71

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer _____ als waarnemend kamervoorzitter, raadsheer _____ en plaatsvervangend magistraat _____ en in openbare rechtszitting van **24 december 2021** uitgesproken door wnd. kamervoorzitter _____ in aanwezigheid van _____ advocaat-generaal, met bijstand van griffier _____

